

Sygn. akt V GC 378/11

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2013r.

Sąd Rejonowy w Opolu V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym

Przewodniczący SSR Anna Janicka-Jerzyk

Protokolant Zbigniewa Grzesikiewicz

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2013r w Opolu

na rozprawie

sprawy z powództwa P. Z. / Z. /

przeciwko L. C. / C. /

o zapłatę

na skutek wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 16 listopada 2011r.

postanawia:

I. oddalić wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 16 listopada 2011r.

II. odrzucić sprzeciw pozwanego od wyroku zaocznego wymienionego w pkt I

Sygn. akt V GC 378/11

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 11.02.2013r., uzupełnionym w dniu 8.04.2013r., pozwany L. C. wniósł o przywrócenie mu terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 16 listopada 2011r., wydanego w sprawie z powództwa P. Z. o zapłatę kwoty 51.526,70 zł.

W uzasadnieniu powyższego wniosku pozwany podniósł, iż wyrok zaoczny zapadł pod jego nieobecność na rozprawie, o której pozwany nie miał żadnej wiedzy albowiem w miesiącu maju 2010r. wymeldował się z lokalu przy ul. (...) w O. z powodu sprzedaży mieszkania. Od miesiąca września 2010r. zamieszkiwał on w miejscowości R. ul. (...), zaś od dnia 16 marca 2011r. zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej ze względu na brak płynności finansowej. Nadto pozwany wskazał, iż o fakcie, że w stosunku do jego osoby wydany został wyrok zaoczny z dnia 16 listopada 2011r. powziął wiadomość w dniu 6 lutego 2013r., od swego adwokata I. G., który prowadzi jego sprawę przeciwko L. Z. o zapłatę przed Sądem Okręgowym w Opolu (sygn. akt VI GC 217/12). Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, iż wszelka korespondencja przesyłana była na niewłaściwy adres, a nowy właściciel lokalu nie przekazywał mu żadnych informacji na temat przychodzących pism drogą pocztową, uznać należy, iż został dochowany tygodniowy termin o jakim mowa w art. 169 par. 1 k.p.c. do złożenia wniosku o przywrócenie terminu, jakiemu bez swojej winy pozwany uchybił.

Jednocześnie z powyższym wnioskiem pozwany dopełnił uchybionej w terminie czynności procesowej wnosząc sprzeciw od wydanego w dniu 16 listopada 2011r. wyroku zaocznego.

W odpowiedzi na powyższe powód P. Z. wniósł o oddalenie wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego i odrzucenie tegoż sprzeciwu.

W uzasadnieniu powód wniósł o przeprowadzenie dowodów z dokumentów, na potwierdzenie, iż pozwany sam podaje adres wskazany w pozwie w nin. sprawie jako swój aktualny adres i nie podaje w swoich pismach adresu w miejscowości R. przy ul. (...) oraz, że uchybił on terminowi do złożenia wniosku o przywrócenie terminu. Rozwijając powyżej zaprezentowane stanowisko powód w pierwszej kolejności zarzucił brak zasadności przywrócenia pozwanemu terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z powodu braku wyjątkowego wypadku, o którym mowa w art. 169 § 4 k.p.c. W szczególności powód wskazał, iż w chwili złożenia przedmiotowego wniosku o przywrócenie terminu upłynął rok od terminu do dopełnienia uchybionej czynności procesowej. Powód wskazał, iż zgodnie z art. 168 k.p.c przesłankami przywrócenia terminów procesowych są brak winy strony w uchybieniu terminu oraz powstanie dla strony, w wyniku tego uchybienia ujemnych skutków procesowych. Zgodnie natomiast z art. 169 § 4 k.p.c. po upływie roku od uchybionego terminu jego przywrócenie jest dopuszczalne tylko w wyjątkowych wypadkach. Powód zarzucił, iż w przedstawionym przez pozwanego stanie faktycznym nie występują żadne wyjątkowe okoliczności, stąd też wniosek winien zostać oddalony, zaś sprzeciw od wyroku zaocznego odrzucony. Powód zarzucił, iż pozwany w przedkładanych przez siebie dokumentach takich jak odpis z (...), umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, pismo z dnia 28.12.2010r., a nawet pozew w sprawie wniesionej przez pozwanego przeciw powodowi przed Sądem Okręgowym w Opolu w 2012r. - posługuje się adresem ul. (...) O., tak więc trudno stwierdzić, by doręczenie zawiadomienia o rozprawie czy też odpisu wyroku zaocznego nastąpiło pod zły adres. Powód zarzucił, iż pozwany nie dołączył do wniosku ani ewidentnego potwierdzenia zmiany miejsca zamieszkania (przedłożone przez niego pismo M. G. z dnia 8.02.2013r. nie stanowi potwierdzenia okoliczności w nim zawartych, gdyż nie ma charakteru dokumentu urzędowego), ani nawet dowodu, iż pozwany sprzedał mieszkanie, na co się powołuje, co zresztą samo w sobie nie świadczy, że przestał w nim zamieszkiwać. Niewątpliwym jest natomiast, iż pozwany nie zmienił danych w ewidencji działalności gospodarczej, do czego był zobowiązany z mocy art. 30 ust. 1 pkt 1) w zw. z art. 25 ust. 1 pkt 5) ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. A zatem pozwanemu można zarzucić rażące niedbalstwo, co już samo w sobie uzasadnia stwierdzenie jego winy w uchybieniu terminowi i oddalenie wniosku o przywrócenie terminu. Powód zarzucił, dalej, iż pozwany nie zgłaszając do jawnych rejestrów rzekomej zmiany swojego miejsca zamieszkania, posługując się adresem P. 9a/2 O. w korespondencji, umowach, pismach oraz nie dokonując nawet na poczcie żadnych, zwykle przyjętych, czynności w zakresie przekierowania korespondencji na jego „nowy” adres działał rażąco niedbale i nie dochował nawet elementarnej staranności w zabezpieczeniu własnych spraw. Tym samym nie można stwierdzić, że bez własnej winy nie dochował terminu do wniesienia sprzeciwu. Na marginesie powód zarzucił, że pozwany odnosząc się jedynie do braku obecności na rozprawie, nie odnosi się w ogóle do faktu doręczenia mu wyroku zaocznego z pouczeniem o terminie do wniesienia sprzeciwu i adnotacji na tym doręczeniu, którego dowód zalega w aktach sprawy. Na koniec powód zarzucił, iż pozwany uchybił terminowi z art. 169 § 1 k.p.c. do złożenia wniosku o przywrócenie terminu albowiem zakładając nawet, iż wcześniej nie miał wiedzy o toczącym się przeciw niemu postępowaniu sądowym, a następnie egzekucyjnym, w każdym wypadku powziął wiadomość o wydaniu przedmiotowego wyroku zaocznego w dniu 28 stycznia 2013r., kiedy to otrzymał odpowiedź na pozew w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Opolu (sygn. akt VI GC 217/12). Tymczasem wniosek o przywrócenie terminu ma datę 8 lutego 2013r., a data z dziennika podawczego to 11 lutego 2013r. Powód zarzucił, iż pozwany nie wykazał i nie uprawdopodobnił, że o treści odpowiedzi na pozew, a zatem i o powołanym w niej wyroku zaocznym powziął wiadomość dopiero w dniu 6 lutego 2013r. Stoi to natomiast w sprzeczności z okolicznością przyznaną przez pełnomocnika pozwanego, iż odpowiedź na pozew otrzymał w dniu 28 stycznia 2013r. Należy więc przyjąć, iż pozwany dowiedział się o wyroku w dniu doręczenia odpowiedzi na pozew jego pełnomocnikowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 maja 2011r. powód P. Z. wytoczył przed Sądem Rejonowym w Opolu przeciwko pozwanemu L. C. pozew o zapłatę kwoty 51.526,70 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Jako adres zamieszkania pozwanego powód wskazał adres przy ul. (...) w O.. Adres ten figurował dodatkowo jako adres pozwanego na powołanych jako dowód w sprawie i dołączonych do pozwu dowodach z dokumentów, w tym oświadczeniach pozwanego i jego pieczęciach firmowych związanych z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą. W dniu 21 października 2011r. pozwanemu doręczony został na powyższy adres odpis pozwu z zobowiązaniem do wniesienia w terminie 14 dni odpowiedzi na pozew, pod rygorem wydania wyroku zaocznego. Przesyłka była dwukrotnie awizowana w dniach 6.10.2011r. i w dniu 14.10.2011r. z adnotacją Poczty o nieobecności adresata, a następnie powróciła do Sądu jako niepodjęta w terminie i pozostawiona została w aktach ze skutkiem doręczenia na dzień 21.10.2011r. Zakreślony pozwanemu termin do wniesienia odpowiedzi na pozew upłynął bezskutecznie z dniem 4 listopada 2011r. Na zarządzenie Przewodniczącego z dnia 16 listopada 2011r. pracownik Sekretariatu Wydziału Gospodarczego Sądu Rejonowego w Opolu ustalił drogą telefoniczną w tym samym dniu, iż w Ewidencji Działalności Gospodarczej Urzędu Miasta w O. jako adres zamieszkania pozwanego figuruje wskazany w pozwie adres (...)-(...) O., ul. (...), tożsamy z adresem miejsca prowadzonej działalności gospodarczej. W dniu 16 listopada 2011r. Sąd Rejonowy w Opolu Wydział V Gospodarczy wydał zgodny z żądaniem powoda wyrok zaoczny, który doręczony został pozwanemu wraz z pouczeniem o sprzeciwie na wskazany w pozwie adres. Tak jak poprzednio przesyłka była dwukrotnie awizowana w dniach 22.11.2011r. i w dniu 30.11.2011r. z adnotacją Poczty o nieobecności adresata, a następnie powróciła do Sądu jako niepodjęta w terminie i pozostawiona została w aktach ze skutkiem doręczenia na dzień 7.12.2011r. Termin do wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od wyroku zaocznego upłynął z dniem 14.12.2011r.

Postanowieniem z dnia 10.01.2012r. tytułowi egzekucyjnemu w postaci powyższego wyroku zaocznego nadana została klauzula wykonalności. Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego prowadzona była z wniosku powoda P. Z. przeciw pozwanemu egzekucja należności objętej w/w wyrokiem przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Opolu J. K. (1) (sygn. akt Km 150/12), zakończona postanowieniem z dnia 26.06.2012r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. W toku tej postępowania egzekucyjnego korespondencja kierowana była do pozwanego na adres w O. przy ul. (...) i każdorazowo wracała ona jako niepodjęta w terminie z adnotacją Poczty o jej dwukrotnym awizowaniu z powodu nie zastania adresata.

Dowód: akta sprawy: pozew k. 3, dowód doręczenia pozwanemu odpisu pozwu k. 134, dowód doręczenia pozwanemu odpisu wyroku zaocznego k. 141, akta komornicze Km 150/12.

Pozwany L. C. od dnia 10 września 2002r. do dnia 24 maja 2010r. zameldowany był w O. pod adresem ul. (...), w lokalu stanowiącym własność jego konkubiny J. K. (2), która lokal ten zbyła w maju 2010r. na rzecz swego znajomego J. H.. Pozwany pod adresem tym posiadał też zarejestrowaną działalność gospodarczą i powyższy adres figurował jako miejsce jego zamieszkania i prowadzenia działalności gospodarczej w Ewidencji Działalności Gospodarczej prowadzonej przez Urząd Miasta O.. Po sprzedaży mieszkania pozwany wraz z konkubina zamieszkiwał w powyższym lokalu jeszcze do miesiąca września 2010r., po czym wyprowadził się do miejscowości R.. Pozwany nie poinformował o zmianie adresu zamieszkania i miejsca prowadzenia działalności gospodarczej Urzędu Miasta O., nie zlecił też w Urzędzie Pocztowym przekierowywania korespondencji przychodzącej na jego dotychczasowy adres. Wszelka korespondencja do pozwanego była przez Urząd Pocztowy pod adresem tym awizowana. Nabywca lokalu mieszkalnego J. H. do miesiąca marca-kwietnia 2013r. przekazywał pozwanemu nieregularnie niektóre awiza, na podstawie których pozwany odbierał część kierowanej do niego korespondencję w Urzędzie Pocztowym.

Dowód: zeznania pozwanego L. C. k.283, zaświadczenie o wymeldowaniu k. 278, pismo sołtysa wsi R. M. G. z dnia 8.02.2013r. k. 279, kopia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pozwanego w dniu 15.11.2010r. k.148-149, odpisy korespondencji dołączonej przez pozwanego do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w sprawie VI GC 217/12 Sądu Okręgowego w Opolu k. 176-241 akt sprawy VI GC 217/12.

W dniu 28 września 2012r. pozwany dokonał wykreślenia wpisu o prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej . Wcześniej w dacie 16 marca 2011r. zawiesił on wykonywanie powyższej działalności na okres do dnia 16 marca 2012r.

Dowód: wydruk z systemu komputerowego (...) wg stanu na dzień 25.06.2012r. k. 150, wydruk z systemu komputerowego (...) wg stanu na dzień 28.09.2012r. k. 181 akt sprawy VI GC 217/12 Sądu Okręgowego w Opolu, wniosek pozwanego z dnia 16.03.2011r. o dokonanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej k. 169 akt sprawy VI GC 217/12 Sądu Okręgowego w Opolu.

W dniu 19 grudnia 2012r. pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika procesowego adwokata I. G., wytoczył przeciw P. Z. powództwo przed Sądem Okręgowym w Opolu o zapłatę kwoty 114.847,00 zł. W pozwie pozwany wskazał jako swój adres adres prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej tj. O., ul (...). W dniu 28 stycznia 2013r. pełnomocnikowi pozwanego adwokatowi I. G. doręczona została odpowiedź na pozew wniesiona przez P. Z., w której zakwestionował on roszczenie L. C. i m.in. powołał się na wydany w nin. procesie wyrok zaoczny z dnia 16 listopada 2010r. Treść odpowiedzi na pozew wraz z informacją o wydanym wyroku zaocznym wyroku adwokat I. G. przekazał pozwanemu w dniu 6 lutego 2013r., podczas pobytu pozwanego w jego Kancelarii.

Dowód: zeznania świadka I. G. k. 281-282, akta sprawy VI GC 217/12 Sądu Okręgowego w Opolu, w szczególności pozew k. 1, dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa k. 5, pismo dotyczące rozliczenia robót k. 7.

Sąd zważył co następuje:

Wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego podlegał oddaleniu jako bezzasadny, zaś sprzeciw pozwanego od wyroku zaocznego podlegał odrzuceniu jako wniesiony po upływie terminu.

Zgodnie z treścią art. 168 § 1 kpc , jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu.

Brak winy strony w uchybieniu terminowi, o którym mowa w powyższym przepisie, podlega ocenie z uwzględnieniem wszystkich okoliczności danej sprawy, w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy.

Niezależnie od powyższego przepis art. 169 § 1 k.p.c. stanowi, iż pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. Zaś przepis art. 169 § 4 k.p.c. stanowi, iż po upływie roku od uchybionego terminu, jego przywrócenie jest dopuszczalne tylko w wyjątkowych wypadkach.

W powyższej sprawie Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia, jak tego żądał powód, iż pozwany uchybił tygodniowemu terminowi do wniesienia wniosku o przywrócenie terminu o jakim mowa w art. 169 § 1 k.p.c. Jak uprawdopodobnił bowiem pozwany, o fakcie wydania w nin. sprawie wyroku zaocznego z dnia 16.11.2011r. dowiedział się on w dniu 6.02.2013r. podczas pobytu w Kancelarii Adwokackiej adw. I. G., który jest pełnomocnikiem pozwanego w innej sprawie, toczącej się z powództwa L. C. przeciw P. Z. przed Sądem Okręgowym w Opolu sygn. akt VI GC 217/12. Istotnie w sprawie tamtej, w odpowiedzi na pozew doręczonej pełnomocnikowi pozwanego w dniu 28.01.2013r. znalazła się informacja o wydanym w nin. sprawie wyroku zaocznym i jak zeznał świadek I. G. w dniu 6.02.2013r. przekazał on informację o tym fakcie pozwanemu, który następnie w dniu 11.02.2013r. (a zatem w ciągu tygodnia od powzięcia powyższej informacji) złożył w tut. sprawie przedmiotowy wniosek o przywrócenie terminu.

Pomimo jednak powyższego Sąd podzielił stanowisko powoda, iż w okolicznościach sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, iż pozwany nie dokonał w terminie czynności procesowej bez swojej winy. Dodatkowo rację ma powód, iż w nin. sprawie wniosek o przywrócenie terminu złożony został po upływie roku od uchybionego terminu, a nie zachodzi jednocześnie wyjątkowy wypadek o jakim mowa w przepisie art. 169 §4 k.p.c. Termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego upłynął bowiem z dniem 14.12.2011r., pozwany zaś złożył wniosek o przywrócenie terminu w dniu 6.02.2013r.

Przede wszystkim podnieść należy, iż w nin. postępowaniu pozwany nie dokonał w terminie czynności procesowej z przyczyn przez siebie zawinionych, co samo w sobie wyklucza zastosowanie wobec niego instytucji przywrócenia terminu. Pomimo zmiany miejsca zamieszkania, które było zarazem miejscem prowadzonej przez niego działalności gospodarczej ujawnionym w Ewidencji Działalności Gospodarczej pozwany faktu tego nie ujawnił ani wobec swych kontrahentów, ani wobec żadnego ze swych wierzycieli, w tym wierzycieli publicznoprawnych, ani wobec organu prowadzącego wspomnianą Ewidencję Działalności Gospodarczej, ani wobec organów prowadzących wobec niego znane mu postępowania sądowe i egzekucyjne, ani też Urzędu Pocztowego, nie składając tam choćby stosownych wniosków o przekierowanie korespondencji. Jeszcze przez długi okres po zmianie miejsca zamieszkania pozwany posługiwał się nieaktualnym adresem prowadzonej działalności gospodarczej w kontaktach gospodarczych, w tym także przed Urzędami. Składając kolejno w roku 2011 i 2012r. wnioski o wpis do Ewidencji Działalności Gospodarczej faktu zawieszenia, a następnie wykreślenia działalności gospodarczej pozwany nadal posługiwał się nieaktualnym adresem swego miejsca zamieszkania i prowadzenia tejże działalności. Nieaktualny adres pozwanego w O. przy ul. (...) nadal figuruje w ewidencji (...), choć pozwany posiada już status podmiotu wykreślonego z tejże ewidencji. Pozwany wszedł w posiadanie kierowanej do niego na poprzedni adres zamieszkania korespondencji albowiem posiadał kontakt z nabywcą lokalu przy ul. (...) w O., który przekazywał mu awiza, a pozwany wybiórczo podejmował część awizowanej korespondencji w postaci licznych wezwań do zapłaty, odpisów wystawionych przeciwko niemu tytułów wykonawczych, odpisów zapadłych wyroków i nakazów zapłaty, zawiadomień o wszczęciu egzekucji i dokonanych czynnościach egzekucyjnych, następnie zaś mając świadomość treści tej korespondencji pozwany posługiwał się nią choćby w sprawie VI GC 217/12, na potrzeby zgłoszonego tam wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Powyższe okoliczności świadczą w ocenie Sądu o tym, iż postępowaniem takim pozwany uczynił sobie swego rodzaju proceder mający na celu świadome i zaplanowane zatajenie zmiany adresu zamieszkania i prowadzenia działalności gospodarczej w celu wprowadzenia w błąd wierzycieli, uniknięcia ich roszczeń i udaremnienia egzekucji tych roszczeń ze składników jego majątku lub jego przedsiębiorstwa. W okolicznościach sprawy nie zachodziły żadne przeszkody, które uniemożliwiałyby pozwanemu dokonanie powiadomień wierzycieli, czy też Sądu, o zmianie adresu zamieszkania poprzez dokonanie zmian w Ewidencji Działalności Gospodarczej. Zatem brak dokonania przez pozwanego czynności procesowej w terminie jest w niniejszej sprawie wynikiem wyłącznie jego celowego lub rażąco niedbałego prowadzenia swoich spraw związanych ze zmianą miejsca zamieszkania i siedziby prowadzonej działalności gospodarczej. Takie postępowanie pozwanego nie zasługuje na ochronę prawną w postaci zastosowania wobec pozwanego instytucji przywrócenia terminu, zwłaszcza w sytuacji, gdy upłynął już ponad rok od daty uchybienia temu terminowi, a zatem termin przywrócony mógłby być tylko w razie wystąpienia wyjątkowych okoliczności, które nie miały miejsca.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt I sentencji, zaś orzeczenie w pkt II wydano na podstawie art. 344 § 3 k.p.c.